

kan der overhovedet ikke blive Tid til at indvinde. Lad os sige, at de ny Takster træde i Kraft 1. Juli, som vi haabe, saa blive de Erfaringer, som kunne indvindes, inden det ny Forslag skulde udarbejdes til Efteraaret 1908, alt for faa og spredte til, at man herpaa kunde grunde noget Revisionsforslag. Men dertil kommer, at det, det ærede Medlem lægger Vægten paa, og som for ham har været Drivkraften til overhovedet at kræve Revisionsbestemmelsen genindsat, er Hensynet til den efter hans Mening saa uheldige Tarifoverenskomst, vi have med Tyskland. Dertil er at bemærke, saaledes som fremhævet af den sidste ærede Taler og for øvrigt ogsaa af mig selv ved første Behandling, at det er en Sag af administrativ Natur, som kan forandres, uden at man behøver at forandre en Tøddel i den gældende Lov, og uden at denne derfor behøver at komme til Revision. Ikke blot er det noget, der kan forandres, uden at man reviderer Loven, men jeg har tidligere i Folketinget udtalt og skal her gentage, at jeg er beredt til at overveje Spørgsmaalet om Forandringer heri. Jeg skal skærpe dette yderligere derhen, at jeg har i Sinde, saa snart denne Lov maatte være vedtagen eller i alt Fald traadt i Kraft, altsaa forhaabentlig fra 1. Juli d. A., at indlede Forhandlinger med Tyskland om Forandring af den bestaaende Overenskomst derhen, at de ny Takster blive lagte til Grund for Tariffen, og hvorved tillige den Forhøjelse, som fandt Sted i 1903, og som ingen Sinde er kommen ind i Overenskomsten — det er jo navnlig det, det ærede Medlem anker over —, vil komme med under Forhandling. Vi ville da kræve, at vore Takster, som de efter denne Lov ville komme til at foreligge, blive indregnede i den fælles Overenskomst med Tyskland saa hurtigt, som det overhovedet i saadanne internationale Forhold er muligt. Naar alt det er opnaaet, føler jeg mig overbevist om, at alle de Anker, som det ærede Medlem har fremført mod den gældende Overenskomst, ville forsvinde. Og saa under Hensyn hertil maa jeg anse det for ufornuddent at kræve denne Revisionsbestemmelse indsat. Jeg skulde henstille til det ærede Medlem at tage det, jeg her har sagt, under Overvejelse. Maaske det kunde føre det ærede Medlem til selv at frafalde sit Forslag.

Hertil skal jeg kun føje en mere formel Bemærkning, nemlig, at et Revisionsforslag — hvis altsaa Ministeriet efter de

efter denne Lovs Ikrafttræden indvundne Erfaringer paa Grund af § 70 maatte finde Anledning til at fremkomme dermed — til Efteraaret vilde blive at forelægge i Folketinget; som et finansielt Forslag af den allerstørste Rækkevidde vil det jo være naturligt. Men da vil altsaa dets Behandling ikke give det ærede Medlem nogen Lejlighed til at deltage i Diskussionen derom, førend Forslaget en Gang igen forlader Folketinget, hvor man jo ikke har ytret noget Ønske, i hvert Fald kun et mieget svagt Ønske fra en enkelt Side, om at komme til en saadan Revision. Jeg tror, at det ærede Medlem maa kunne tilfredsstilles dels ved den Udtalelse, jeg har fremsat, det Tilsagn, jeg har givet, dels, hvis han ikke synes, at det gaar tilstrækkelig hurtigt i Opfyldelse, ved selv at bringe Sagen frem til Drøftelse i næste Samling, hvilket jo selvfølgelig kan ske under forskellige Former.

Holger Petersen: Jeg takker for den sidste Henvendelse til mig om at forelægge et Takstforslag i næste Samling. Det anser jeg dog for fuldstændig umuligt, det vilde være for stort et Tillidsvotum, til at jeg kunde tage imod det. Men jeg er for øvrigt ganske tilfreds med den højtærede Ministers Tilsagn om ikke alene at ville overveje Sagen, som det er blevet sagt i Folketinget — stærkere Udtalelse af den højtærede Minister har jeg ikke set om dette Punkt —, men ogsaa om at ville indlede Forhandling med Tyskland paa Basis af de ny Takster og om at ville kræve, at Taksterne blive indregnede efter de nu foreslaaede Takster. Jeg haaber, at det vil kunne ske allerede i Sommer, og at der ikke vil hengaa længere Tid. Jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at disse Forhold ikke alene gælde Tyskland, men at der ogsaa er andre Lande, hvor Fragttaksterne ere indregnede efter de gamle Takster fra 1897, saaledes at det hele Forhold i høj Grad trænger til at indregnes efter de ny Takster. Idet jeg altsaa takker den højtærede Minister for hans Tilsagn, skal jeg tage mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Det stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold) Da ingen optager det, er det bortfaldet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.